

Obrazi izgubljenega sveta

Katalog istoimenske razstave

Tomaž Hitij • Maja Hitij • Žan Hitij • Jošt Franko

Arne Hodalič • Matej Povše • Matic Zorman

Galerija Zdravniške zbornice Slovenije, Domus Medica

26. november 2025

Obrazi izgubljenega sveta

Katalog istoimenske razstave

Avtorji: Tomaž Hitij, Maja Hitij, Žan Hitij, Jošt Franko, Arne Hodalič, Matej Povše in Matic Zorman.

Urednik: Tomaž Hitij

Avtorji fotografij: Maja Hitij, Jošt Franko, Arne Hodalič, Matej Povše, Matic Zorman, Žan Hitij in Tomaž Hitij

Oblikovanje: Tomaž Hitij

Izdala in založila: ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Izdano: Ljubljana, november 2025

Brezplačna publikacija

Naslov objave:

https://www.zdravniskazbornica.si/docs/default-source/e-izobrazevanja/katalog-razstave-obrazi-izgubljenega-sveta.pdf?sfvrsn=dc960a36_3

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 257514755

ISBN 978-961-6185-45-5 (PDF)

Kazalo vsebine

O razstavi	4
Arne Hodalič	5
Že desetletja trajajoče nasilje (2001)	7
Matej Povše	9
Bilo je nekoč ... v Gazi (2010)	10
Matic Zorman	12
Neizrečene zgodbe (2010 -)	13
Devet svetov, ki bi lahko bili (2025)	15
Jošt Franko	17
Kmetovanje na frontni črti (2013-2014)	18
Maja Hitij	21
Otroci Gaze (2009 in 2014)	22
Tomaž In Žan Hitij	25
Namibija (2022)	26
Etiopija (2024 in 2025)	27
Zbiranje donacij za dobrodelne organizacije	29
Zavod Nur	30
Center za humanitarni odziv za Palestino	31
Unicef - Gaza	32
Unicef - Sudan	33
Sponzorji	34

O razstavi

Na svetu trenutno poteka več kot 110 oboroženih konfliktov. Nekateri med njimi polnijo naslovnice svetovnih medijev, o drugih pa skorajda ne slišimo. Nedavni dogodki v Gazi in Sudanu znova razkrivajo izjemno izpostavljenost poklicev zdravnik in novinar na kriznih območjih.

Ker je moja sestra Maja fotoreporterka, ki je nekaj časa živela in poročala iz Izraela in Palestine, sem se odločil združiti najini poklicni poti v skupen, dobrodelni namen. Tako je nastala ideja o razstavi, ki je zaradi nedavnih tragičnih dogodkov v Gazi prerasla svoj prvotno zastavljeni okvir.

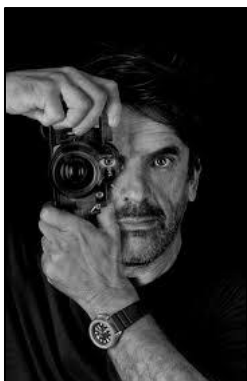
*Z Majo sva k sodelovanju povabila tudi druge priznane slovenske fotoreporterje, ki so prispevali svoje fotografije in zgodbe iz Gaze. Poleg **Maje Hitij** na razstavi sodelujejo še: **Jošt Franko**, **Arne Hodalič**, **Matej Povše** in **Matic Zorman**. Fotografije, ki bodo predstavljene na razstavi, zajemajo več desetletij zgodovine: od analognih posnetkov druge intifade (2001) Arneja Hodaliča, vsakdanjih prizorov iz Gaze iz leta 2010 Mateja Povšeta do intimnih zgodb Matica Zormana (2010–danes), prizorov kmetovanja ob frontni črti (2013–2014) Jošta Franka ter serije Maje Hitij, posvečene otrokom v Gazi (2009 in 2014).*

*S sinom **Žanom Hitijem** sva razstavi dodala še fotografije iz Namibije, prizorišča enega najzgodnejših genocidov 20. stoletja, ter iz Etiopije, kjer še vedno poteka širši, svetu manj znan konflikt med severom in jugom države, v katerem je bilo od leta 2018 do danes po nekaterih ocenah ubitih že več kot 600.000 ljudi.*

Osrednji poudarek razstave je namenjen človeškosti in estetiki – ne uničenju in razčlovečenju. S fotografijo želimo pričati o resničnosti ljudi ter s solidarnostno prodajo razstavljenih del zbrati sredstva za podporo njihovemu preživetju in ohranjanju dostojanstva.

Tomaz Hitij

Arne Hodalič

Arne Hodalič (r. leta 1966) je eden najbolj prepoznavnih slovenskih fotoreporterjev že skoraj pol stoletja. Kot prvi Slovenec je leta 2007 objavil reportažo v ameriški izdaji revije National Geographic o arheoloških zakladih reke Ljubljanice, kar je videlo okoli 60 milijonov ljudi, saj je bila objavljena še v 27 lokalnih izdajah te revije. S fotoaparatom je prepotoval in preplul skoraj 100 držav na vseh celinah.

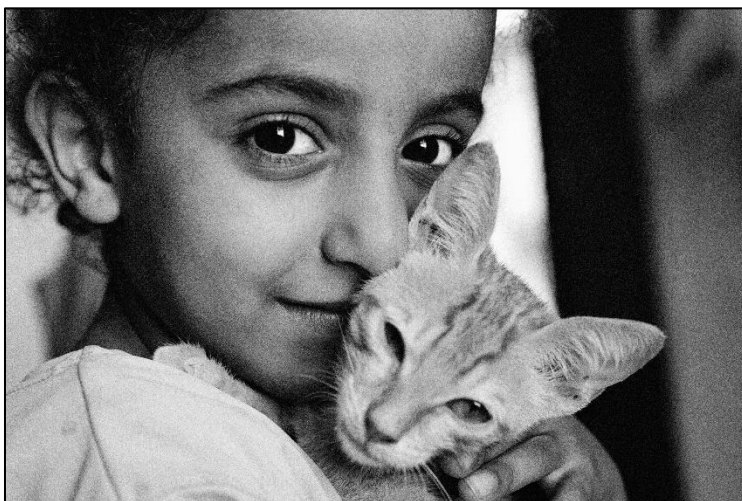
Uradno je biolog, a se njegova diploma praši nekje v globini predala, zraven priznanja za izjemna umetniška dela, ki ga po stopnji izobrazbe uvršča med doktorje znanosti. Živi s partnerico Katjo Bidovec, s katero se dopolnjujeta tako, da je vedno znova, kot pravi sam, »ena plus ena več kot dva«. V zadnjem desetletju ju povezuje tudi soustvarjalna pot, v kateri Arne prepleta svoje največje strasti in ljubezni: fotografija, arheologija, potapljanje, soljudje v resničnih razmerah sveta, hrana ter utrip mogočne narave.

Za svoje delo je prejel veliko nagrad, po večini v tujini, tudi za sodelovanje pri dokumentarnem filmu o človeški ribici. »Dobrodelno in dobronamerno«, kot pravi, sodeluje tudi kot član humanitarnih odprav, s Klovni brez meja med balkansko morijo, z mednarodnim Rdečim križem, pri OZN-u, še vedno pa z organizacijo ITF pri razminiranju in pomoči žrtvam min ter z Bolnišnično šolo URI Soča.

Od leta 2006 je urednik fotografije pri slovenski izdaji revije National Geographic, od 2007 predavatelj predmetov s področja fotografije na Fakulteti za družbene vede in nekaj zadnjih let tudi na Univerzi Nova Gorica. Poleg akademskega dela vodi tudi fotodelavnice in fototečaje ter je priljubljen potopisni predavatelj po številnih krajih, kjer vedno radovedna publika čaka, da bo odstrl tančice s svojih osupljivih

popotovanj. Kot izurjen potapljač je uspešen in iskan podvodni fotograf na številnih odpravah, tudi v jamah in v ekstremnih razmerah.

Za sabo ima kar nekaj soavtorstev pri knjigah, več objav v tujih uglednih knjigah, sam je avtor štirih priročnikov in fotomonografije ter od leta 2024 tudi reporterske foto-avtobiografije *Moje svetlobe*. Od leta 1991 je član raznih svetovnih foto-agencij, nazadnje od 2016 agencije Getty Images. Nanizal je okoli 30 samostojnih in nekaj manj skupinskih razstav doma in po svetu. Je velik zagovornik trdega dela in izobraževanja, njegove fotografije so bile objavljene v več kot 50 uglednih svetovnih časopisih in revijah, pa tudi v nekaj knjigah.

Že desetletja trajajoče nasilje (2001)

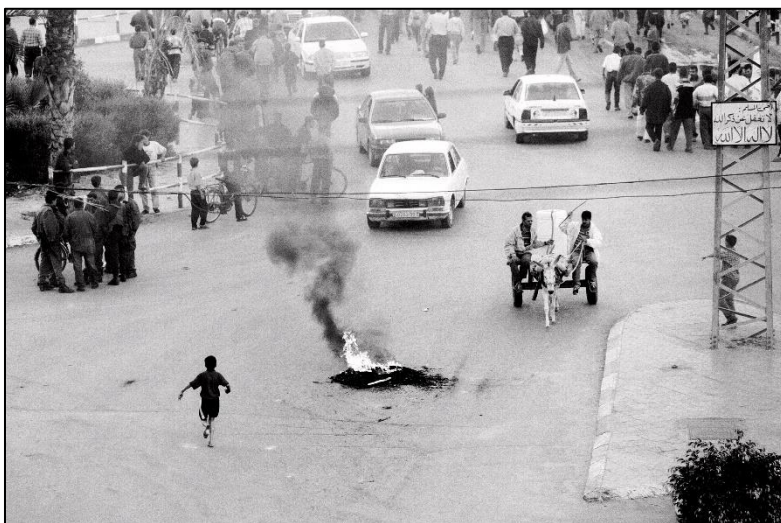
Gazo sem obiskal že večkrat. Za moj prispevek k razstavi fotografij iz Gaze, sem se odločil za serijo fotografij, ki so nastale leta 2001. Serijo sem izbral, saj namigujejo na dejstvo, da izraelska agresija ni od včeraj pač pa, da neznosno stiskajo Palestince že desetletja.

Razstavljene analogne fotografije so bile posnete med drugo intifado v Gazi, leta 2001, ko sva z novinarko Meto Krese pripravljala reportažo o družinah, ki so izgubile otroke v - že takrat hudem - nasilju izraelske vojske. Vojaški ostrostrelci so se še posebej osredotočali na otroke in bil je priča marsikateremu od nesmiselnih umorov, ki so jih Izraelci nekaznovano zagrešili med demonstracijami v Gazi. Nekaj fotografij je tudi s pogrebov, ki so sledili tem gnusnim dejanjem.

Ocenjujejo, da je med drugo intifado življenje izgubilo približno 5000 ljudi.

Arne Hodalič

Matej Povše

Matej Povše (r. leta 1977) je že večkrat nagrajen svobodni fotograf, ki svoja dela objavlja v številnih domačih in tujih medijih, kot so The New York Times, Newsweek Magazine, National Geographic Magazine, International Herald Tribune, ter v slovenskih časopisih Dnevnik, Delo in drugih. Sodeluje tudi z mednarodnimi

fotografskimi agencijami, med njimi Getty Images. Razstavljal je že na več samostojnih in skupinskih razstavah v različnih krajih po Sloveniji in v tujini, med drugim v New Yorku, Berlinu, Londonu, Luksemburgu.

Njegovo delo presega zgolj dokumentiranje trenutkov – fotografijo razume kot subjektivno zapisovanje s svetlobo ter poskus razumevanja in (po)doživljanja življenjskih zgodb posameznikov v njihovem okolju.

Bilo je nekoč ... v Gazi (2010)

Na fotografijah, ki so bile posnete pred petnajstimi leti, avgusta 2010, gledate trenutke vsakdanjega življenja, ujete v času, ki se je zdel vse prej kot običajen. Kljub blokadi in na videz brezupni situaciji so si ljudje uspeli narediti življenje znosnejše.

Da, preživljali so čas skupaj.

Da, plavalii so v morju.

Da, imeli so radi svoje živali.

Da, hodili so tudi v šolo.

Da, trgovali so.

Sedaj je večina tega izginila. Ostal je le še boj za golo preživetje. Za življenje.

Matej Povše

Matic Zorman

Matic Zorman (r. leta 1986) je slovenski fotograf, znan po osvetljevanju globalnih socialnih in humanitarnih kriz. Od leta 2008 s svojim objektivom pripoveduje zgodbe, sprva za slovenske časopise in revije. Kot samouk je pozneje študiral multimedijsko inženirstvo na

Inštitutu in akademiji za multimedije v Sloveniji.

Zormanova predanost dokumentiranju kriz v regijah, kot so Gaza, Balkan, Tadžikistan, Libanon in Egipt, mu je prinesla priznanja uglednih organizacij, med drugim World Press Photo, Magnum Photos, Reportage by Getty Images, LensCulture, Slovenia Press Photo in drugih.

Kot fotoreporter je sedem let delal v Luksemburgu, kjer je pridobil dragocen vpogled v politične in finančne strukture na nacionalni ravni in ravni EU, kar je še poglobilo njegov pogled na globalna vprašanja.

Njegova sugestivna dela so bila mednarodno razstavljena na prizoriščih, kot so festival Voies Off v Arlesu, Nieuwe Kerk v Amsterdamu, opatija Neumünster v Luksemburgu in Muzej Moskve. Njegove fotografije, zaznamovane z emocionalno globino in prepoznavno estetiko, naročajo nevladne organizacije, Evropska komisija (DEVCO), The Washington Post, Der Spiegel, The Economist, The Independent in drugi.

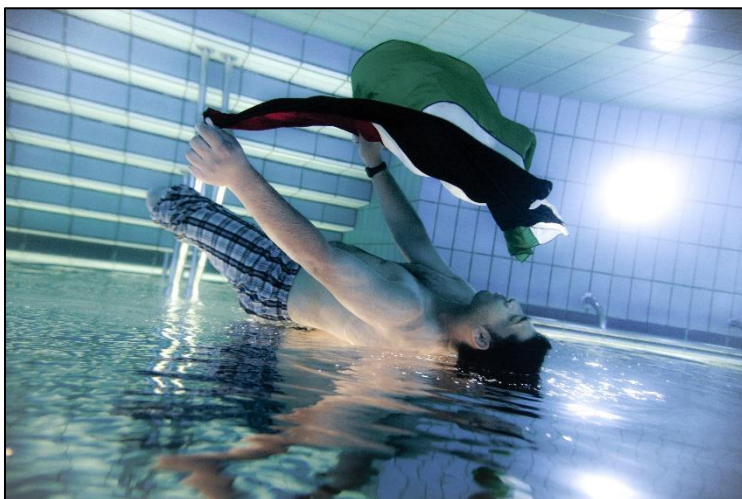
Neizrečene zgodbe (2010 -)

Prelom v mojem delu se je zgodil leta 2010, ko sem prvič dokumentiral posledice palestinsko-izraelskega konflikta v Gazi. Fotografije iz Gaze, ki sem jih prispeval razkrivajo skrite človeške posledice spopadov, prepletajo osebne pripovedi, ki prebijejo apatijo, ter razkrivajo globoke učinke vojne in družbenih pretresov. S poudarkom na individualnih zgodbah, ki jih prikazujejo fotografije, želim številke spremiti v globoko človeške izkušnje.

V fotografije želim ujeti odpornost in človečnost ljudi, ki jih prizadenejo konflikti, ter obiskovalce vabim k soočenju z neizrečenimi zgodbami onkraj naslovnice.

Matic Zorman

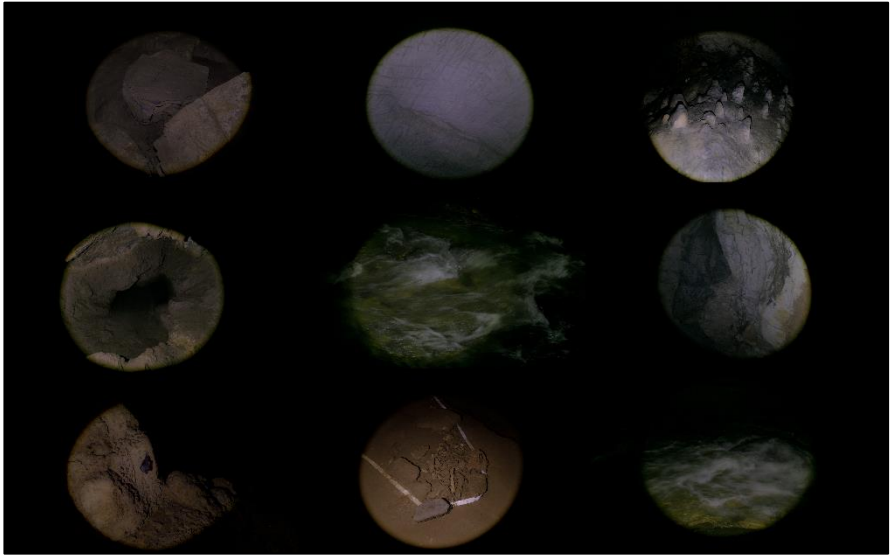

Devet svetov, ki bi lahko bili (2025)

To delo je posvečeno devetim otrokom zdravnikov dr. Alae in dr. Hamdija al-Najjarja. Zdravnikov v medicinskem kompleksu Nasser.

23. maja 2025 je dr. Alaa, pediatriinja, zapustila svoj dom v Khan Yunisu, da bi kot vsak dan v bolnišnici reševala otroška življenja. Le malo kasneje je izraelski zračni napad uničil njen dom. Prva bomba ni eksplodirala, druga pa je pokopala celotno njeno družino. Alaa je medtem neutrudno delala v urgentni sobi, ne da bi vedela, kaj se je zgodilo, dokler ni med preminulimi prepoznala zогlenelih in razkosanih teles svojih devetih otrok. Pred njo so bili Yahya, Rakan, Raslan, Gebran, Eve, Rival, Sayden, Luqman in Sidra. Njen mož Hamdi je pozneje podlegel poškodbam. Tisti čas sem bil sam ujet v popolni temi Križne jame. Svetilko sem naključno usmerjal v različne smeri, v strop jame, njene stene in potok, ki si skozenjo utira pot, in kot motnje v popolni praznini sem le deloma dojemal, kar sem zaznal z očmi. Čista ataksija, izguba nadzora. V kratkotrajnih trenutkih, ko je bila svetilka prižgana, je bilo vse, kar sem videl, praznina, brezno, ki je strmelo nazaj vame. Šele ko sem se globini in temi prepustil v slepem prepričanju, da nekje vendar mora obstajati bog, ki bi imel vsaj trenutek časa, da bi bil priča načrtovani tragediji družine Alaa, sem našel nekaj miru. Bežne oblike sferične svetlobe so spominjale na planete, vsak njen snop je bil svet, ki bi lahko bil, vsak eno življenje, ki je ugasnilo prezgodaj.

Matic Zorman

Jošt Franko

Jošt Franko (r. leta 1993) je vizualni umetnik, fotograf in pedagog, ki raziskuje migracije, prisilno razseljevanje, delavske pravice, protinarative in skupnostno razmišljanje o prekarnih življenjih.

V umetniški praksi se s fotografijo, besedili, terenskim delom, elementi družbene prakse in sodelovanja kot oblikami tematiziranja družbenih vprašanj posveča številnim izgubljenim, neizrečenim ali neslišanim narativom razseljenih skupnosti na Balkanskem polotoku.

Franko je prejemnik štipendije TED, večkratni prejemnik Pulitzerjeve štipendije, prejemnik štipendije The Aftermath Project ter večkratni finalist nagrade Lange-Taylor in nagrade za dokumentarni esej, ki ju podeljuje Duke University. Razstavlja v muzejih in na mednarodnih festivalih, njegovo delo je bilo med drugim na ogled na Newyorškem fotografskem festivalu, v Finskem fotografskem muzeju, Moderni galeriji Ljubljana, Muzeju sodobne umetnosti Metelkova, Koroškem muzeju moderne umetnosti v Celovcu in drugod. O Frankovem delu so poročali številni mednarodni mediji, med drugim e-Flux, Time (»Jošt Franko, The Young Slovenian«), The New Yorker (»Jost Franko's Disappearing Slovenia«), The New York Times, La Repubblica, Washington Post, Delo, PDN in NPR. Franko je končal magistrski študij na univerzi Goldsmiths, zdaj pa je doktorski kandidat na Univerzi uporabnih umetnosti na Dunaju.

Kmetovanje na frontni črti (2013-2014)

V pokrajini, kjer pogled seže zgolj do meje, palestinski kmetje poskušajo preživeti s pridelovanjem jagod, pomaranč, grenivk in oliv. Njihovo vsakdanje delo – skrb za zemljo – se odvija v prostoru, kjer se življenje in vojna neprenehoma prepletata.

Ko sem se po vojni leta 2014 vrnil v Gazo, da bi znova obiskal iste družine, s katerimi sem delal leto prej, sem se soočil s prizori popolnega razdejanja. Nekatera naselja so izginila – zravnana do tal. Skoraj vse družine, ki sem jih poznal, so izgubile svoje domove in se morale zateči v šole Združenih narodov ali začasna zatočišča. Mohammed Abu Daqqa mi je rekel: »Preživel sem na desetine vojn. Naš dom je bil vedno prizadet, vendar nikoli v takšnem obsegu. A ko slišim zgodbe drugih, sem hvaležen, da je moja družina živa.«

Na kmetiji Khalila Zaanina, ki je bila večkrat bombardirana, je bila zemlja uničena in vodnjak zasipan. »To je življenje brez zagotovil,« je dejal. »Ali imaš v njem načrte ali ne, vseeno je.«

V času, ko bi moral Samir Al Daberi obirati olive, je moral najeti delavce, da so mu pomagali odstraniti požgana in izruvana drevesa – nekoč ponos njegove zemlje.

Ta izkušnja me je globoko zaznamovala. Gaza je postala prostor, kjer se meje med delom, preživetjem in izgubo brišejo. Kmetje, ki sem jih srečeval, so simbol civilistov, ujetih med dvema silama, in hkrati dokaz neverjetne človeške vztrajnosti.

Jošt Franko

Maja Hitij

Maja (r. leta 1984) je fotografinja mednarodne agencije Getty Images s sedežem v Nemčiji od leta 2016. Njeno delo se osredotoča predvsem na šport in aktualno družbeno dogajanje. Odlikuje jo izrazit občutek za človeško zgodbo in sposobnost, da v objektiv ujame ne le dogodek, temveč tudi čustva, ki ga spremljajo.

Svojo fotografsko pot je začela leta 2008 kot samostojna fotografinja v Izraelu in Palestini, kjer je sodelovala s časnikom Delo ter z agencijo Associated Press (AP). Kot pripravnica je delovala pri AP v Berlinu (marec–oktober 2009) in v Jeruzalemu (april–julij 2010). Pozneje je bila zaposlena pri drugi največji nemški tiskovni agenciji DAPD do aprila 2013, nato pa do leta 2015 pri DPA.

Leta 2008 je bila med desetimi pohvaljenimi mladimi fotografi na natečaju za štipendijo Ian Parry. Leto pozneje je prejela nagrado revije Emzin za najboljšo reportažo ter na natečaju Slovenian Press Photo osvojila nagradi za najboljšo fotozgodbo in najboljšo posamezno fotografijo v kategoriji Novice. Leta 2010 je na izraelskem natečaju Local Testimony prejela tretjo nagrado v kategoriji »Urban life«. Istega leta je bila med stoterico mladih fotografov, izbranih za delavnico Eddie Adams Workshop v New Yorku. Leta 2015 je prejela prvo nagrado v kategoriji Šport na Slovenian Press Photo, drugo nagrado za »Bild des Jahres« pri DPA in tretjo nagrado na Nikon Photo Competition. Leta 2019 je bila uvrščena v ožji izbor časopisa The Guardian za agencijskega fotografa leta.

Njene fotografije so bile objavljene v številnih uglednih mednarodnih medijih, med drugim v International Herald Tribune, The New York Times, Time, The Guardian, The Washington Post, Chicago Tribune, Boston Globe, Haaretz, The Jerusalem Post, The Independent in v večini nemških publikacij.

Otroci Gaze (2009 in 2014)

Izbrala sem serijo fotografij, posnetih med obiski Gaze v letih 2009 in 2014. Fotografije posvečam več kot 50.000 otrokom, ki so bili v zadnjih letih ubiti ali poškodovani v nasilju izraelske vojske.

Onkraj neposrednih izgub — smrti tisočih ljudi, večinoma civilistov, in uničenja domov ter infrastrukture — izraelski napadi puščajo globoke in dolgotrajne duševne ter telesne posledice pri palestinskih otrocih, ki že odrasčajo v vojni.

Ko sem bila nazadnje v Gazi leta 2014, sem srečevala otroke, ki so gledali, kako so bili ubiti njihovi sorodniki in prijatelji ter kako so bile bombardirane njihove hiše, šole in mošeje. Otroci predstavljajo skoraj polovico prebivalstva Gaze. Že tedaj so imeli šestletniki za sabo tri vojne. Tisti, ki so preživel, so bili brez upanja — spraševali so se, zakaj niso umrli tudi sami, in čakali na naslednjo vojno. Nič ne more izbrisati grozljivih trenutkov, ki so jih doživeli. Mnogi verjamejo, da je nasilje neizogibno, in želijo se boriti za izgubljene družine ter za svobodo.

Že pred zadnjo ofenzivo so otroci in mladostniki v Gazi nosili duševne brazgotine let dolge blokade in prejšnjih bombardiranj. Strokovnjaki za duševno zdravje tam ne uporabljajo izraza »posttravmatska stresna motnja (PTSM)«, saj v Gazi travma ni »post« — ni končana, temveč stalna in neizprosna.

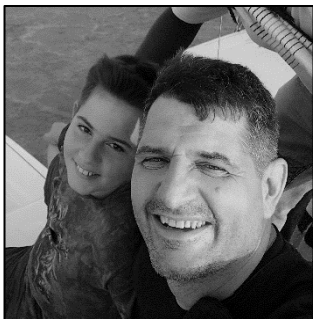
V Gazi je več otrok z amputacijami kot kjer koli drugje na svetu. Tam so zdravniki prvič uporabili izraz WCNSF (Wounded Child, No Surviving Family — »Ranjeni otrok brez preživele družine«) za otroke, ki so bili poškodovani in so izgubili vse svoje najbližje.

Maja Hitij

Tomaž in Žan Hitij

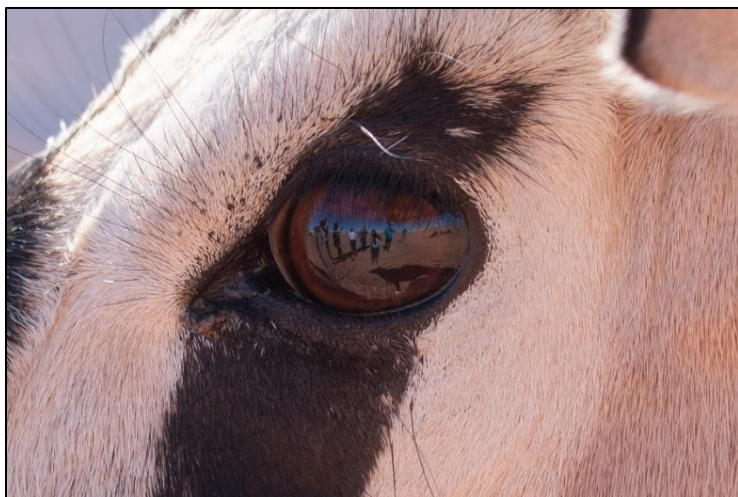

Z Afriko sva (Tomaž in Žan, r. leta 1982 in 2013) povezana že od otroštva prek »tete« Vesne Hiti, ki že več kot tri desetletja opravlja svoje življenjsko poslanstvo kot misijonarka.

Sedemindvajset let je vodila bolnišnico v Ruandi, tudi v času genocida, zdaj pa v sosednjem Burundiju vodi center za otroke s posebnimi potrebami.

Črno Afriko sva z Žanom prvič obiskala leta 2019, ko je bil Žan star komaj pet let. V prostranih savanah Serengetija in po skupinskem lovu s plemenom Hadza nama je tako prirasla k srcu, da se k njej redno vračava.

Na potovanjih naju vedno spremljata fotoaparata. Čeprav najino znanje fotografije ne seže niti do kolen resnim fotografom, to delava s srcem.

Namibija (2022)

Kot večina Afrike, tudi območje današnje Namibije ni ušlo pohlepu velikih evropskih narodov. Ideološka opravičila kolonializma so upravičevala evropsko dominacijo in večvrednost in celo poudarjala prednosti, ki naj bi jih bila iz razmerja odvisnosti deležna divja in necivilizirana neevropska ljudstva. Leta 1884 je tako območje današnje Namibije postala ostala nemška kolonija. Kolonializmu so se leta 1904 uprli Hereri in Nami. Nemci pa so se odzvali z največjo krutostjo in zgodil se je tako imenovani »prvi genocid 20. stoletja«. Nekateri zgodovinarji sklepajo, da je bil nemški genocid v Namibiji model, ki so ga kasneje nacisti uporabili za holokavst. Preživeli, so bili razlašeni, izgnani, prisilno preseljeni, morali so prisilno delati. Uveden je bil sistem, ki je spominjal na apartheid. Večina Afričanov je bila omejena na tako imenovana avtohtona ozemlja, ki so se pozneje pod južnoafriško oblastjo po letu 1949 spremenila v rezervat. Več kot 100 let po genocidu, šele leta 2018, je Nemčija vrnila zadnje ostanke ubitih, ki so jih je v času genocida, kot dokaz rasne superiornosti, odpeljali v Nemčijo. Šele maja 2021 se je nemška vlada zmogla opravičiti za svoja grozljiva dejanja.

Etioipija (2024 in 2025)

Etioipija je ena redkih afriških držav, ki se je večinoma izognila dolgotrajni evropski kolonialni oblasti, čeprav je bila med letoma 1936 in 1941 pod italijansko okupacijo. To multietnično državo, kjer prebiva več kot 80 različnih etničnih skupin, je leta 2020 doletela državljanska vojna. V različnih delih države, zlasti na severu, je še vedno čutiti posledice vojne in oboroženih spopadov, ki kljub mirovnemu sporazumu iz leta 2022 niso povsem prenehali. V številnih nekdanjih zelo priljubljenih turističnih krajih, zlasti na severu, je danes turistov malo, saj tam še vedno delujejo različne oborožene skupine in ostaja nevarnost spopadov. V konflikt so se posredno vpletale tudi zunanje sile, predvsem regionalni akterji ter države Bližnjega vzhoda, ki so dobavljale orožje in vojaško tehnologijo. To na moč spominja na trenutno dogajanje v Sudanu, kjer si nekatere države želijo uveljavljati svoje interese in se polastiti bogastev Afrike. Ko boste naslednjič želeli kupiti nov telefon ali zlato zapestnico, pomislite, ali tudi sami morda ne prispevate k tem krvavim konfliktom.

Zbiranje donacij za dobrodelne organizacije

Razstava je namenjena zbiranju donacij za pomoč prizadetim v Gazi in Sudanu.

Če želite pridobiti katero od razstavljenih fotografij, so te na voljo vsakomur, ki bo z dobrodelno donacijo eni od organizacij, navedenih v tem katalogu, namenil vsaj 130 EUR.

Svoje podatke (ime, priimek in telefonsko številko) ter številko izbrane fotografije sporočite recepciji Zdravniške zbornice. Pred tem pri receptorju preverite, ali je fotografija še na voljo.

Po končani razstavi vas bomo obvestili, da lahko fotografijo prevzamete ob predložitvi bančnega dokazila o donaciji.

Hvala za vaš dar.

Zavod Nur je slovenski zavod s sedežem v Motniku, ki deluje na področjih kulture, izobraževanja, usposabljanja in humanitarnih dejavnosti.

V zadnjih 12 letih smo bili partner ITF v Gazi, kjer smo izvajali različne projekte, povezane z arabsko kulturo, jezikom ter podporo in vključevanjem beguncev iz arabskih držav v slovensko družbo. Skupaj z ITF smo uspešno izvedli številne dejavnosti, med drugim usposabljanja na medicinskem področju in področju nevarnih neeksploziranih sredstev (UXO), dostavo rehabilitacijskih materialov ter rehabilitacijo otrok iz Gaze tako v Sloveniji kot v Gazi.

Med genocidom od leta 2023 do 2025 smo razdeljevali kruh, tople obroke, zdravila, higienske pripomočke in pitno vodo, ki so jih prispevali različni donatorji, med njimi ITF, Arne Hodalič in Fundacija Turk.

Jaber Elmasry

**Podatki za nakazilo Zavodu Nur
za pomoč razseljenim prebivalcem Gaze:**

Zavod Nur, za kulturo, izobraževanje in usposabljanje
Poslovni naslov: Motnik 52, 1221 Motnik
Bančni račun: BE42905089797654 (odprt pri Wise bank)
Namen: donacija za pomoč razseljenim prebivalcem Gaze

Center za humanitarni odziv za Palestino (ang. *The Palestine Humanitarian Response Center (PHRC)*) smo neprofitna organizacija s sedežem na Nizozemskem, ki otrokom razseljenim in prizadetim zaradi nasilja v Gazi, ter njihovim družinam, nudmo pomoč pri okrevanju po travmah, podporo na področju duševnega zdravja ter vodmo kulturne otrokom namenjene programe.

Pri PHRC se osredotočamo na psihološko in čustveno okrevanje ter podporo prek ustvarjalnih umetnosti. Vodimo otroško vas v Gazi in kairsko otroško središče, kjer si lahko otroci znova povrnejo občutek skupnosti, rutino in svoje otroštvo.

Viktorija Schneider

Nakazila Centru za humanitarni odziv za Palestino (PHRC) so mogoča preko strani: <https://www.palestinehumanitarianresponse.com/donate>

Vsi otroci v Gazi so odvisni od humanitarne pomoči. V več kot dveh letih vojne je več kot 64.000 otrok v Gazi izgubilo življenja ali bilo ranjenih. Več kot 56.000 otrok je izgubilo enega ali oba starša. Domovi, bolnišnice in šole so uničeni. Ljudje stradajo. Širijo se nalezljive bolezni. Ključne storitve so porušene. Vsi otroci so doživeli dolge prekinitve šolanja. Zaradi omejitev je do zdaj do družin prišlo občutno premalo nujne pomoči.

Kljub temu UNICEF na terenu ves čas neprekinjeno zagotavlja ključne storitve, ki rešujejo življenja.

S pomočjo donacij je UNICEF v Gazi od januarja do septembra 2025 med drugim zagotovil:

- *Zdravljenje hude podhranjenosti za 10.949 otrok, starih od 6 do 59 mesecev.*
- *Dostop do osnovnega zdravstvenega varstva za 596.929 otrok in žensk.*
- *Dostop do pitne vode za 1,6 milijona ljudi.*

Za donacijo otrokom v Gazi v spletni banki s telefonom poskenirajte:

Otroci v Sudanu so ujeti v največjo humanitarno krizo na svetu 30 milijonov ljudi v Sudanu potrebuje humanitarno pomoč, polovica je otrok. Že tretje leto v državi divja vojna. Poročajo o grozljivemu nasilju nad prebivalci. Številni so bili prisiljeni pobegniti iz svojih domov. Država, ki je bila nekoč žitnica, se sooča s stradanjem. Osnovne zdravstvene storitve so močno omejene. Pojavljajo se izbruhi nalezljivih bolezni, kot so kolera in ošpice. Tu se odvija tudi največja kriza izobraževanja. 80 odstotkov otrok ne obiskuje pouka, zato so ranljivi za otroško delo, otroške poroke in rekrutacije v bojne skupine. S pomočjo donacij je UNICEF v Sudanu v prvi polovici 2025 med drugim zagotovil:

- *Zdravljenje hude podhranjenosti za več kot 198.000 otrok.*
- *Oskrbo s čisto pitno vodo za 7,5 milijona ljudi.*
- *Primarno zdravstveno oskrbo za 1,7 milijona otrok in žensk.*
- *Izobraževanje za 1,3 milijona otrok in mladih.*

Za pomoč otrokom v Sudanu v spletni banki s telefonom poskenirajte:

Sponzorji

Družina Hitij

fotoformat